

τος χαυνότητα τοῦ Ἄραβος καμηλάτου, ὥστε ν' ἀναγκάσῃ αὐτὸν ὅπως ἄψηται καὶ οὗτος τοῦ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀπηγορευμένου καρποῦ οὐχὶ τῆς συκῆς, ἀλλὰ τῶν σπερμάτων τῆς Κοφέας.

Ὁ ἄνθρωπος φύσει τοῦ εἰδέναι ὀρέγεται, λέγει ὁ Στραγαμίνης· τύχη ἀγαθὴ! καὶ ὁ Ἄραψ ἐκεῖνος ἐπεθύμησεν ἐπιθυμία μεγίστην τοῦ ἄψασθαι τοῦ καφέ· μετέσχε τῶν ιδιοτήτων αὐτοῦ, εὔρεν αὐτὸν κατάλληλον εἰς τὸ ἀποδιώκειν τὸν πολὺν ὕπνον, οὗ ἕνεκα τὸ παράπαν αὐτὸς ἐκνευρίζεται, καὶ ἰδοὺ καὶ ἐκεῖνος τὸ φυτὸν γνωστὸν κατέστησεν ἡγουμένῳ τινὶ, ὅστις καὶ οὗτος δὲν ἠθέλησε νὰ καταστήσῃ ἀμετόχους καὶ τοὺς συμμόναστας αὐτοῦ τῆς διεγερτικῆς καὶ σωτηρίου ταύτης ιδιότητος τῆς Κοφέας.

Εἶνε ἀληθές ὅτι ἡ ἡδὺ τῆ κλίμα ἔχουσα Ἀνατολὴ εἶνε ἡ κοιτίς τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους κατ' ἄλλους· ἀλλ' ὅμως καὶ ὁ λαμπρὸς αὐτῆς ἥλιος καὶ πάντα τὰ καλὰ τε κἀγαθὰ δὲν ἐπιδρῶσι τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τῆς Δύσεως· αὕτη ἐναρμενίζεται εἰς τοὺς νεωτερισμούς. Καὶ τοῖς σπέρμασι τῆς Κοφέας ἄλλως ὁ Ἀνατολίτης τὰ πρῶτα ὡς ποτῶ ἐχρήσατο, ἄλλως δ' ὁ Εὐρωπαῖος. Ἐν ΙΕ'. μ. Χ. αἰῶνι οἱ Ἄραβες ἐχρήσαντο αὐτῶ ὡς ποτῶ οἰκιακῶ, διεγερτικῶ, συμφώνως τῶ χλιαρῶ αὐτῶν κλίματι, ἀλλ' ὁ ἰδιότροπος Εὐρωπαῖος ὑπὲρ τοῦ μετασχηματίσαι τὰς νύκτας εἰς ἡμέρας τῶ πικρῶ ἐγγύματι ἢ ἀφεψήματι τοῦ πεφρυγμένου καφέ χρήται, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὡς φαρμάκῳ ἐξυγιαιστικῶ τοῖς πυρετιῶσι κτλ. Ἄγνωστος δ' ὁ πρὸς τοῖς Ἄρασι πρῶτος τρόπος τῆς χρήσεως· πιθανὸν ὅτι πρῶτον ὡς ἔχουσι τὰ σπέρματα μετεχειρίσθησαν, πιθανὸν δὲ καὶ ἐψημένα ὕδατι ὡς τὸ παρὰ τοῖς Εὐρωπαῖοις soupé, ὡς ἐχρήσαντο καὶ πολλοὶ τῶν ἡτετέρων ὅτε τὸ πρῶτον τὰ σπέρματα ἐκεῖνα εἶδον.

Ἐν ἔτει δὲ 1517 ἐπὶ Σουλτάν Σελίμ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει χρήσις τοῦ καφέ ἐγένετο· ἀλλ' ἐπὶ Ἀμουράτη τοῦ Δ'. ἀπηγορεύθη ὡς βλαβερὸς ὁ καφὲς θεωρηθεὶς, ἐπετράπη δὲ καὶ πάλιν ἡ χρήσις ἐπὶ Σολιμάνου τοῦ Μεγάλου· εἰς τοὺς Κωνσταντινου-